కల్పితాలు !

మా మగవాళ్ళయితేనా?—

• మా. రామకృష్ణరావు •

"వీళ్ళారా మీ వంటలున్నా, మా మగవాళ్ళయితేనా పావుగంటలో పంచభక్ష్యపరమాన్నాలు వండేస్తారు" అని రోజూ చెప్పిందేచెప్పి నా వాళ్ళ ఆవిడ సాధింపులకి తట్టుకోలేకపోతున్నా, చేసుకోవాల్సిన బాధ్యత నాకే మిగిలింది. ఎందుకంటే ఆవిడ తొలి కాన్పుకెళ్ళింది. రెణ్ణెల్లు దాటాకగాని తిరిగి వస్తుందారి.

వంట పూర్తిచెయ్యడానికి అవకాశం. మగవాడి కయితే, ఎటువంటి పావుగంటపని.

అక్కడక్కడ తెల్లజుట్టు వచ్చేయడంతో మా ఆవిడ సహాయముపయోగించి, ఎలాగో సంపాయించుకోవచ్చనుకున్నాను. ఒక ఉపాధ్యాయుడికి ఉద్యోగం దొరకని వయసు. ఎందుకా సాధ్యమౌతుంది వంటశాలకు. స్వంతంగా చేసుకోవాల ప్రయత్నం మొదలుపెడదామనుకొని. అనుకొని వంటచెయ్యడానికి ఉపక్రమించాను.

పొయ్యి రాజెయ్యడానికి ప్రతి నెలసరికి పడవలసిన కష్టం నేనూ పడ్డాను. తలుపులన్నీ మూసేసి, అన్నంగిన్నె తోమాను. బస్తాలోనుంచి పోలుడు బియ్యం కంట్రోలుసరుకు తీసాను.

కంట్రోలుబియ్యంయొక్క ముఖ్యలక్షణాలు అన్నీ గమనించాను. నును స్ఫటికసదృశం రాళ్ళమయం అయిన ఆ బియ్యాన్ని. మొత్తం మంటూ వేసాను చేటలో. వాటిని శుభ్రంచేసేసరికి బ్రహ్మ దిగివచ్చాడు.

అన్నంగిన్నె పొయ్యిమీదకెక్కించేటప్పటికి పదకొండయ్యింది. అంతవరకు మా ఆవిడసలహా పుచ్చుకోకుండా చెయ్యగలిగానని గర్వపడ్డాను.

పొత్తి అన్నం ఎలా ముంగనా. కాసిన్ని చారునీళ్ళయినా లేకపోతే: దాంతో ఏమే దినుసులు పడతాయో స్పష్టంగా జ్ఞాపకంలేవు. చింతపండు, ఉప్పుమాత్రం జ్ఞాపకంవున్నాయి. అవి దని అడుగులే—చిప్ప అంత తెలిసినక్కువ పని మరొకటుందది. తగిన దినుసులు వెయ్యకపోతే పాకం చెడి పూరుకుంటుందేమో.

ఒక ఉపాయం ఆలోచించాను.

"చారు ఎలా కాచుకోవాలి. ఉల్లిపాయలు లేవు ఏమి లేవు" అని కేక వేసాను.

"ఉల్లిపాయలెందుకండీ చారుకి, మిరియాలు, జీలకర్ర, చింతపండూ ఉప్పూ వేసెయ్యండి."

రక్షింపాపురా దేవుడా అనుకున్నా. పక్కింటావిడ చెప్పి నా పరువు నిలబెట్టింది. అంతే కాదు, ఎలా ఉడకబెట్టాలో రాయమని వేడించాను.

ఇంతలో. కొంత మసిలిపోతున్నట్టు అన్నం గిన్నె మరగడం కనిపించింది. ఏమాత్రం వెయ్యకుండ పడినా దెబ్బం పోతుంది. తొందరాలు పడి గిన్నె క్రిందికి దించాను. అంతగానే వరిలో ఉండి. గంజి వార్చాలా?

కొన్నాయి నిమిషాలలో. వేడివేడి గంజి పొంగి ఉప్పుడుందనుకున్నాను. అనుకున్నట్టే అయింది. చిక్కటిగంజి వెయ్యమీద పడింది. పైకి చెప్పుకుంటే పెళ్ళాముందర సిగ్గుసిగ్గు దాని దిగమింగుతూ గుపచిప్ అయిపోయాను.

అది అలావుండగా అన్నం పాట్లు అయి పోయింది. పరవాలేదు బాగానే వుంటుందని సమాధానపడుతున్నాను.

ఈ గొడవలో మా ఆవిడ చెప్పిన చారు దినుసులు మరచిపోయాను. దొరికినంత దినుసులన్నీ వేసేసి. పొయ్యిమీద కెక్కించాను చారుగిన్నె.

చింతపండు జాస్తి అయిందేమో—పచ్చం పడితే రోడ్డుమీద బురదనీరు పారుతుంది చూసారూ—అలా తయారయింది.

అన్నం అలా తగలడింది. చారు సాంబార్ బురదనీళ్ళలా తయారయింది.

కూర చెయ్యడానికని ఉపక్రమించాను. ఏది ఎలావున్నా ఈ కూరమాత్రం అఖండంగా తయారుచేయాలనుకున్నాను. వేపుడికి సరిపోయేట్టు అరటికాయ సన్నగా తరిగి పెనంలో వేసాను.

ఇంతలో "ఒరే కృష్ణారావ్" అని కేక వినపడింది. లేవలేకలేచి తలుపు తెరిచాను. వీర్ గాడు

ప్రత్యక్షమయ్యారు. ఏమి తమ్ముడెవరు. ఏడితో వాళ్ళని పెట్టుకుంటే గంటవరకు వదలడు. ఈ లోగా నేనుముక్కలు సాదిస్తూ ఉంటాను. పెద్దదిక్కు వచ్చింది.

"ముక్కమీద మసిరా కాదు. మటింగ్ పిపాట్లు మొంటులో పనిచెయ్యడం తెలియదా" అని నాయా అడిగేసరికి మా పెద్ద సిగ్గేసింది.

"ఏమండోయ్ మా మావాసన వస్తోంది. పెళ్ళి చూసుకోండి" అని పెద్ద కేకవేసింది మా అవిడ. ఏది అనుమానం మరింత దృఢపడింది.

"ఔనుమరా. ఎంత పిసిని. చూసుకో" అని వాడు వారించాడు.

నేనొక్కసారిగా వంటింట్లో పడ్డాను. పేపరు ముక్కలు విశ్వరూపం దాల్చి కాల్చుతున్నాయి. బొగ్గుబొగ్గయి పూరుకుంది కూరంతా.

ఆరు నెలలు ఆకలితో వున్నా ఆ అన్నం, ఆ చారు, కూర తినలేరు ఎవరయినా, 'మా మగవాళ్ళు ఉంటేనా' అనే నా దెప్పిపొడుపు నా మీదకే తిరిగింది.

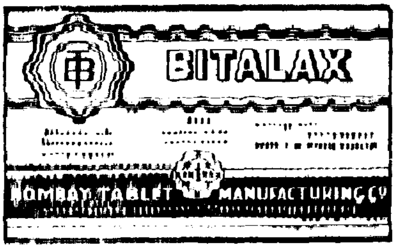

బిటాలాక్స్

డాక్టర్ ఫేర్ బిళ్ళలు. సుఖవిరేచనము కలిగించి మలబద్ధమును పోగొట్టి మంచి శక్తినిచ్చును. వాడుకొనువిధము పొట్లములో నుండును. పొట్లం 2 బిళ్ళలు 1 అణా

అన్ని మందుల షాపులలోను లభ్యమగును

Stockists:
Messrs, Dadha & Co., P T., Madras.

Manufacturers:
BOMBAY TABLET MFG. CO.
P. O. Box No. 2092. BOMBAY. 2

అసలు సంగతి చెప్పెయ్యమంటారా?

* గర్నెపూడి సీతారామశర్మ *

ఎవరూ నేను ఆలోచించినంత ముఖ్యంగా, తీవ్రముగా దీనిగురించి ఆలోచించలేరనుకుంటాను. అసలా ఆలోచనకలగనీకుండా ఎందుకంటే [illegible] గుండెల్లో దుర్బలత్వం, బాధ, అది చెప్పటానికి వీలులేదు. జరిగిపోయినవాటిగురించి ఆలోచించగూడదన్నా 'నా మనసు, కొన్నిసంగతులు ప్రజలకు చెప్పవోయ్' అని తందానతయ్యింది,

అందుకే మీక్కొన్ని చెప్తా.

అసలే ఒక్క నిముషము ఆలస్యముగా, ఆ బడాయన వెళ్ళి నక్కలో [illegible]. లేకపోతే ఆ [illegible] [illegible] [illegible], నా నెత్తిన పడేది, నా అర్థాను మాయమై అయ్యేది. దాన్నేమనక ఏ 'కమలాలు' నమ్మి వాడకొన్నా పనికి, అనేక [illegible] [illegible] 'దన్ని'ని మాదాపుకో చెప్పేవాడే.

అందుకే ఎందుకంటే! మొన్న నేను రైలు ప్లాట్‌ఫారమ్ మీద ప్రయాణం చేస్తూండగా, కాలు జారటం, సిగ్నలు ఉన్నచోట ఉండి అగటము రెండూ ఒకే పర్యాయము జరిగినయ్యగాబట్టి సరిపోయింది. లేకుంటే ఏమైయుండేవాడ్ని! ఇప్పటికీ ఆ సంగతి తల్చుకుంటే గుండెల్లో దడగా నే.

అసలు సంగతి చెప్పాలంటే నేను యిటీవల బెజవాడ వెళ్ళినప్పుడు. పక్కజేబులో వున్న రెండువందల రూపాయల నోట్లనుమాతో సహా పర్సును దొంగిలించినాడు. ట్రంకుపెట్టెలో రూపాయి అణా వుంచబట్టి కొంప తీసకరిగాను గాని. లేకుంటే ఏమైయుండేవాణ్ణి!

ఏముటంది, ఆలోచిస్తే ప్రతిది అర్థం ఇటీవల యింటర్వ్యూకు వెళ్ళినప్పుడు. అప్లికేషన్‌లో వుద్యోగంకోసం. నాన్ బ్రాహ్మిను. అని రాసి, వెస్టు మెడర్ మెంట్స్ తీసుకునేటప్పుడు జంధ్యము వున్నట్లయితే ఏమైయుండేవాణ్ణి! ఏదో నా ధర్మమునాగురించి చెప్పక. అవి చెప్పటప్పుడు. కొంచెం ఆసనంతో జంధ్యము వుంచింది గాబట్టి బ్రతికిపోయాను.

ఇవన్నీ అనుభవించినవారికి తెలుస్తయిగాని ఇతరులకు ఏమి తెలుస్తయి అంటారు?